

Available online at <http://jgu.garmian.edu.krd>

Journal of University of Garmian

<https://doi.org/10.24271/garmian.22090307>

جواني ئافرەت و هەسته بالاکان لە شىعرەكانى قوبادى جەلیزادەدا

تۈزۈنەوەيەكى وەسىقى، شىكارىبىه

يادگارپەسۇول بالەكى

پزگار عومەرفەتاح

بەشى كوردى// فاكەلتى پەروەردە // زانكۆي كۆيە بەشى كوردى// فەكتەلى ئاداب// زانكۆي

سۆران

پوخە

جواني ئافرەت و هەسته بالاکان لە شىعرەكانى قوبادى جەلیزادەدا، تۈزۈنەوەيەكى جوانيناسىيە، بۇيە لە چوارچىوهى جوانى ئافرەت و هەسته بالاکاندا چىرىدىتەوە. ئەمەش ھۆكاريتكى گېرىڭ و سەرەتكىبىه بۇئەوەي ئاست و پايەكانى جوانى ئافرەت و كارىگەرى ھەسته بالاکان بە گشتى و توانا و زوق و سەلىقەي شاعيرلە مبارەيەو بەتايىھەتى بخەينە رۇو. لە راستىدا ئامانى سەرەكى ئەم تۈزۈنەوەيە بىرتىبىه لە دەرخستى پۇل و گېرىنگى پەنگانەوەي جوانيناسىي ئافرەت و ھەستە بالاکان بە ھەردوو جۇرى بىنین و بىستەنەو لە شىعىرى شاعيراندا بە گشتى و لە شىعرەكانى جەلیزادەشدا بەتايىھەتى. لەگەل دەست نىشانىرىنى ئەو تەكニك و دىاردە ھونەرمانى خەسلەتى زدق و بەرجاوى سىماي جوداكارى و تازەگەرن. تۈزۈنەوەكە بەشىوەيەكى كىشى دوو بەشى سەرەكى لە خۇڭىرۇو: بەشى يەكەم تىورىيە و دەربارەي جوانى ئافرەت و كارىگەرى ھەستە بالاکانە، بەلام بەشى دووھەم، تايىھەتە بە پەنگانەوەي ھەستە بالاکان و بەها و كارىگەرى لە شىعرەكانى جەلیزادەدا. لە كۆتايدا ئەنجامى تۈزۈنەوەكە و لىستى سەرچاوهەكان و پوخەتى تۈزۈنەوەكەمان بە ھەردوو زمانى عەردى و ئىنكلەيزى خستۇتەپۇو.

Article Info

Received: April ,2022

Accepted : June,2022

Published :September ,2022

Keywords

جواني ئافرەت، ھەسته بالاکان،
جواني، تازەگەرى، جەلیزادە.

Corresponding Author

rzgar.umer@koyauniversity.org
yadgar.ameen@soran.edu.iq

لارم. ۱۳۸۰). به لام له پرووی شوناسه ووه "ههستگورکی برتیبیه له به کارهینان میافتافوری ههسته کان، یاخود ثئو دهسته واژه و دهربینانه‌ی په یوهندیبان به ههسته کانه ووه ههیه، له لامه نوسه رهوده" (O'Malley, G. 1957, p391).

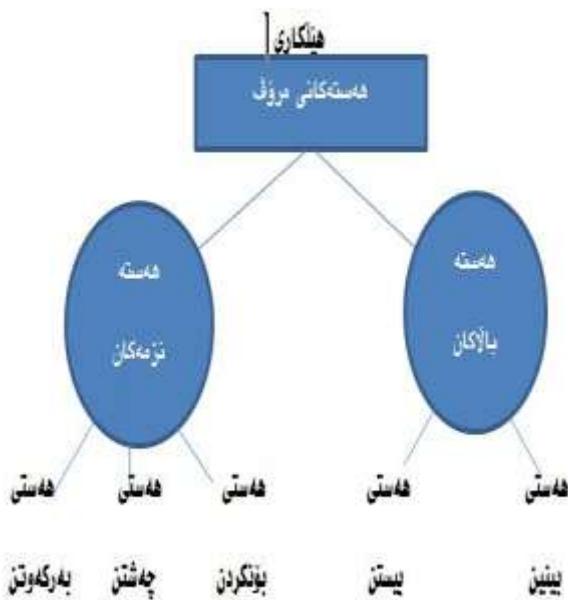
یان دهتوانین بليين: "ههستگورکن هؤکارتکه بو به يهك به ستهه ووه هونه رهکان له رېکای يه کهکي دهرووني ههسته کانه ووه، كه ئەمەش بو كواستنه ووه خاسىيە ته کانى ههستىك بو ههستىك دىكە دەگەپتە ووه وەك گۈرپىي دەقىك بو تۈنۈك يان تۈنۈك بو رەنگىك يان بۇنىك يان تامىڭ.

چونكە سروشىتى هەرىكە له هونه رهکانى وەك شىعىر، وينە كىشان، مۆسىقا، پەيكەراتشى، هەلپەركى هەت... ئەمانە هەموويان به شىۋاڭىڭ لە شىۋاڭىدەكان جىنگىاي بايەخى (Marks, 1984, p427).

پیشہ کی:

هر له کونه وه نافرہت و جوانی هاوشن و هاوته ریی یه کترن و به
بهردوانی له گه لیکه کتردا دین و له یه کتر جیا نه بنه وه، له هه مان کاتدا
بوونه ته جینگکای تیپامان و سه رنجی شاعیران و نوسه ران و هونه رمه ندان و
سه رچاوه و به هر دی هه زاردها داستانی عهشق و نه وین و شاکاری ئه ده بی و
هونه ری و فیکری. هر ئه مهش واي کردووه پینگکیه کی گوره و فراوان و
کاریگه ری له شیعري کون و نوی و هاوچه رخدا هه بیت، به تاییه تی
له شیعره کانی جه لیزاده دا. جینگکای با یه خدان و لالیکردنوه وه کی به رینه و
پانتاییه کی فراوانی له م بواردها هه بیه، جگه له مهش هه ولدر اووه ئه زموون و
توانو له هاتوی و ئاستی داهینان و گورانکاری شاعیر له مباردیه وه
بخیرته رو و تویزینه وه که به شیوه وه کی گشتی له دوو به شی سه ره کی پیکدیت:
به شی یه کم تیوریبه و ده باره جوانی نافرہت و کاریگه ری هه سته
بالا کانه، که له دوو ته ور پیکه تا تووه: ته ور دی یه کم: بر تیبه له چه مک و
پینناسه هی جوانیناسی نافرہت و کاریگه ری هه ستگوکری، له ته ور دی
دوو میشدنا جه خت له سهر جوانیناسی نافرہت و هه سته بالا کان له
شیعره کانی جه لیزاده دا ده که نه وه. به لام به شی دوو هم، تاییه ته به
پنگدانه وه کی هه سته بالا کان و به ها و کاریگه ری له شیعره کانی جه لیزاده دا.
که له دوو ته ور پیکه تا تووه. له ته ور دی یه کمدا ئاستی به رزی و کاریگه ری
هه ستگوکری (بینین له گه لیکه هه سته کانی دیکه) مان له شیعره کانی جه لیزاده دا
در خستووه. له ته ور دووه مدا، با یه خ و پینگکی هه ستگوکری (بیست
له گه لیکه هه سته کانی دیکه) مان له لای جه لیزاده پیشانداوه.
به شی یه کم: جوانی نافرہت و کاریگه ری هه سته کان له شیعره کانی
قوبادی جه لیزاده دا:

تنهوده‌ی که‌م: چه‌ملک و پیناسه‌ی هه‌ستگوکوکی :
هه‌ستگوکوکی یه‌کیکه له و سه‌رجاوه گرینگ و سه‌ره‌کیبانه‌ی که
جوانیناسی شیعری له سه‌ر بونیاد نراوه، به‌تایبه‌تی ثه و هه‌ستانه‌ی له
بازنه‌ی جوانی نافرده‌تا ده‌خولینه‌وه. هر بُویه شاعیران به‌مه‌به‌ستی
به‌خشینی گیانی ئیستاتیکا به شیعره‌کانیان په‌نایان بُو به‌کارهینتانا
هه‌ستگوکوکی بردوه. بُویه ده‌توانین بلین "رُویه‌ی زانیانی جوانیناسی له سه‌ر
نموده کوکن، که نه‌زمونونی جوانی، نه‌زمونونیکی خودبیه. هیچ گومانی
تیدانیبه، لېردا بابه‌تی ده‌دک ناماده‌بیه‌کی مادی هه‌ستیاری هه‌یه، به‌لام
هه‌سته‌کانی جوانی نه‌زمونونیکی خودبیه، تابلۇی ھونه‌ری، پېیکەر، دىمەنیکى
سروشتى، ئاوازى میوزىك، به‌سته‌یه‌کی شیعرى، بابه‌تی مادی هه‌ستیبه،
بوبونیکی فیزیکی هه‌یه. به‌لام جوانی برتیبه‌له پەنگانه‌وهی هه‌سته‌کان و
نه‌زمونونی خودی" (حلی، ۲۰۲۰، ص۱۶۴). له پال نه‌مەدا ھونه‌ری
هه‌ستگوکوکی پشت به جۆرەکانی په‌بودندي نیوان هه‌سته‌کان ده‌به‌ستی و له
نه‌نجامى جېڭگۈركىي هه‌سته‌کان دېتەکایوه. "دیارە هەر له كۈنەوه
هه‌ستگوکوکی گەللىک ناوی تایبەتی و زاراوه‌ی جیاوازى بُو به‌کارهینزاوه. وەك
دەزانىن له نه‌دەبیاتى كوردىدا زاراوه‌ی هه‌ستگوکوکی به‌کارهاتووه و له
نه‌دەبیاتى عەربىشدا زاراوه‌ی (تراسل‌الحوالى) به‌كار دىت. له نه‌دەبیاتى
فارسیشدا به زاراوه‌ی(حس امیزى) ناوده‌بریت، له نه‌دەبیاتى
رۇژئناواپىدا Synesthesia _ سینئزیتسىا) پېددەوتتىت. ثه و وشەیه له زمانى
پیونانیدا به واتاي يه‌بودندي نیوان هه‌سته تېككىلاۋەكان دىي" (کىرعى، ۱۳۸۷

تەوەرەت دووهەم : جوانى ئافرەت وەستە بالاكان لە شىعرە كانى شاعيردا :

ههسته کانی مرؤوف به گشتی و ههسته بالاکان به تایبته‌تی پینگه‌یه که گهوره و فراوانی له دیاریکردنی جوانی نافرتهدا ههیه، ههسته کانی بینین و بیستان له و ههسته‌نان دهچنه چوارچبوهی ههسته بالاکانه‌وه. له کو ههسته کانی مرؤقدا، ههستی بینین به پلهی به کهم و ههستی بیستنیش به پلهی دووهه دیت، ههرجی ههسته کانی دیکه که و دک بونکردن و چهشتن و تامکردن دهچنه چوارچبوهی ههسته نزمه کانه‌وه. سنوور و کاریگه ریه که که متر و پیچتره. جگه له مانه‌ش مرؤوف خواوه‌نی کوئمه‌لیک ههسته‌وری تره که تا پراددیه کی زور په یوهندی به باری درهونی وهوشکی مرؤفه‌وه ههیه. و دک ههستگردن به خوتفتی و ناخوتفتی و نومید و ناثومیدی و گهشیبی و رهشیبی، هتد. به لام نهوده لیزهدا دهمانه‌ویت جهختی له سه ربه که ینهوه نهوده، که ههسته بالاکان هؤکاریکی زور سه‌ردک و گینگن بُخستنه‌پروو و پیشاندان و دیاریکردنی ناسته کانی جوانی به گشتی و ناستی جوانی نافرده به تایبته‌تی، چونکه مرؤوف به بن ههبوونی نه و ههسته‌نان یان لاوازی و کری ههسته کانی، هه رگز ناتوانیت به جوانی و به باشی رووی جوانی شته کان بیینیت و چیز و خوشیبیان لی و هریگریت. له سه رووی ههمویانه‌وه ههسته بالاکان رُولیکی دیار و زدق و برچاویان له مباریه‌وه ههیه. هه رجه‌ند به کارهینان و کزکردنوه‌یه ههموو ههسته کان له که سیکدا بُخ بینی جوانی شته کان کاریگه‌ری زیاتره. به لام نه‌مهش نهوده ناگهه‌ینیت، مرؤف به له دهستدانی یه کیک له ههسته کانی یان به شیک له ههسته کانی ناتوانیت چیز و خوشی له جوانی شته کان یان جوانی نافرده بیینیت، چونکه مرؤف به شیوه‌یه کی گشتی، به له دهستدانی یان کزبوونی ههستینک یان چه‌ند ههستینک، دهبتنه ههیز به هیز بوبونی ههسته کان دیکه‌ی. رهنگه چاکترين به‌لگه‌ش بُخ نه‌مه مرؤف نایينا بیت، که به له دهستدانی ههستی بینینی، یان بینای چاوی، ههسته کانی دیکه‌ی به هیز دین و و دک جیگره‌وه‌یه ک بُخ ههستی بینین رُولی خوبان دهگیرن و تا راددیه‌کی باش دهتوانن به نه‌رکی بینین

و اتایه کی دیکه، که ثو و ردمزه له گه ل شیوازه که کی بکونجع" (مصطفی، ۲۰۰۳، ص ۱۷۸). ده توانین بلین "شاعیری فرهنگی بودلیر یه که م که س بووه، به شیوه که تیوری باسی هستگرکی کرد ووه و له شیعره کانیدا به کاری هیناوه. له پوانگه خویه وه ده ل: جینگای سه رسپو مانه که ده نگ ناتوانی به رهنگ خوی بنویته، رهنگه کانیش ناتوانن بیزیک له باره ی ثاوازه وه به ده سته وه بدنه، هه رو ها ده نگ و رهنگیش به کارانیه له کوز اشتکدنی بیردا" (زهر، ۲۰۰۵، ص ۱۹۴). له راستیدا دیارتین هؤکاره سه ره کیبیه کانی به کارهینانی هه ستگرکی ثه مانه ن:-

۱- هُوكار و مهبهستی نیستاییک: دیاره "ئاساییه که شیعر برهه‌م و
دله‌نجامانه بیرونی شاعیره، که ئه و برهه‌م و دله‌نجامانه ش تنه‌ما له
تاکه هستیکه‌وه به هرمه‌ند نه بیووه. بله‌لکو شاعیر بۇ گوزارشت کردن و
گه ياندنی په يامه‌که‌ی به خوینه‌ران، دهیت له ئاویته‌کردن و هه‌مه‌ردنگ
کردنی ده بزینه‌کانیدا هممو هه‌سته‌کان به کار بېیت، تا ئه فرايند بکات.

۲- هۆکارى دەرروونى: يە كىكە لەو هۆكارە گېينىگ و كارىگە رانەي كە پۇلنىكى زۆر سەرەكى لە سەرەھەلدان و هاتنە كاپە وەدى هەمۇو بەرەھە مىتى ئەدەبى و شىعىريدا ھەيە، چۈنكە رەھەندى دەرروونى تارادەيدىكى زۆر، بە شىۋوھە كى راستە و خۇ يان ناپاستە و خۇ بېپار لە سەرئاست و شىۋوھ و جۆزى بەرەھە كە دەدات و رەنگدانە وەديكى فراوانى لە سەر پوخسار و ناودرۇكى دەقەكە دەپلىت.

۳- هۆکاری خودی و بابهتی: که ئامانەش هەردووکیان بەش بە حاچ خۆيان
هۆکاری بەھیزىن لە سەرەتەلدا و ھاتنەكایوهىدە ھونەرەكانى ھەستگۈركى لە^٢
تىنكىسى، ئەددىدا.

۴- هوکاری لاسایی کردنده و دلک لاسایی کردنده و شاعیران و نووسه رانی پیشتر "فهتاح، ۲۰۱۹، ل ۱۶۰). هر له مباره یه ود" (نه دگار نالین پو) له شرفة هی شعرا دلیلت: شاعیر به چاکه و خرابه یان درزیوی کاری نیمه، ته نیما جوانیه میشکی دهه نن. نه رکی شاعیر گه پیشته به جوانیه کی به بیلاو، که جوانی دونیا شه به قیک له ود" (قاره مانی، نه حمده دی، ۱۳۹۶، ل ۱۶۹). به شیوه هیک شاعیر توانیویه تی به هوی نه زمرون و زدوق و سه لیقه و تواناو له ماتووی خویه ود له بواری هه ستگورکی شیعیردا، به سوود و درگرن له هه سته بالاکان و نزمه کانیشه ود، جوانترین و به رزترین داهیتیان و تازه گهربی نیستانتیکی به شیعیر کانی بیه خشیت. و دلک لام هیلکاره بیدا خراوه دهه رورو:

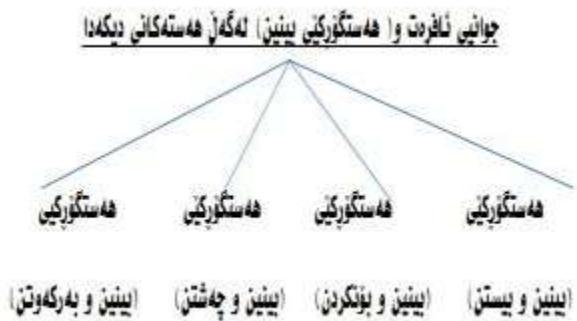
ته و دره‌ی به که‌م: جوانی نافرہت و هستگورکی بینین له گه‌ل هسته کانی دیکه‌دا:

نافرہت و دک ژیده‌ریکی جوانی‌بخش کاریگه‌ریبه‌کی راسته و خوی له سه‌ر هسته و دره‌کانی مروقدا هه‌یه. به تایباه‌تی هستی بینین، یه‌کیکه له و هسته هه‌هه به‌هیز و به‌هادارانه‌ی که پانتایی‌هکی له را ده بددری له به‌ره‌سته کردنی جوانی نافرہتدا هه‌یه. به‌را ده‌یه‌کی که‌مت‌له هسته کانی دیکه‌دا به‌دی ده‌کرت. چونکه "هستکردن یان درکردن کرداری‌کی زانستی‌هکی که بهم هویه و که‌سه‌که ده‌توانیت له ژینگه و ده‌روبه‌ری خوی تیکات و خوی له گه‌ل بگونجتی، له ماوه‌هی نه و چه‌شن و شیوازه شیاوه‌ی که له زیر پوشنای و اتا و لیکدانه‌وهی شتنه کان دیتنه کایه‌وه، نه‌وهش به‌قده کرداری کوکردنه‌وهی لاسایی هسته جیاوازه‌کانه له جهانی ده‌روه‌دها و شروفه‌کردن و پیکختنی له نواندنه‌کانی ژیریبه‌کی دیاریکراودا. بؤ پیکپتنانی ئزمونونه‌کان و کوکردنه‌وه و زد خیره کردنی له یاده‌ریبه‌کاندا، که بهم هویه و بیتنه نموونه‌ی خالی سه‌رجاوه و ریبه‌ر بؤ نه و شیواز و چالاکیانه‌ی که په‌نای بو ده‌بردیت، لاماووه کرداری کاریکردن و گونجاندن له گه‌ل سنوورو ده‌روبه‌ری خویدا" (یاسین، ۲۰۱۴، ل. ۱۶). و له سه‌رووی همه‌وبانه‌وه هستی بینین رؤلیکی سه‌رده‌کی له دیاریکردنی ناسقی جوانی نافرہتدا هه‌یه، چونکه مروف به پله‌ی یه‌که‌م به‌هیوی چاوه‌وه ده‌توانی جوانی شتنه کان، به تایباه‌تیش جوانی ده‌روه‌ی شتنه کان بیتنه، بؤیه له‌مباریه‌وه زور سه‌خته هیچ هستی‌کی دیکه بتوانیت به ته‌واوتی جینکای هستی بینین بگیت‌هه‌وه. جگه له‌مه‌ش بینیتی جوانی شتنه کان، یان جوانی نافرہت کاریگه‌ریبه‌کی راسته و خوی ده‌کاته سه‌ر بینه‌ر و گوئیگر و چیزه‌رگر" (بن عربی، ۲۰۰۹، ص. ۱۳۰). بیگمان نه‌مه‌ش نه و پاستی‌هه ده‌سمه‌لینیت که پیکه‌کی هستی بینین له ژیانی مروقدا، کاریگه‌ریبه‌کی مه‌زن و فراوانی ۵۴‌یه، هسته کان سه‌رجاوه‌ی سه‌رده‌کی کوکردنه‌وه زانیاریبه‌کان، به‌واتای وشه بایه‌خیکی به‌هیزی له ژیانی رؤژانه‌ماندا هه‌یه، نه‌مه‌ش وای له مروف کردوده، هسته کانه‌ی نافرہت، به‌هاده‌یه ده‌هست دیت له گه‌ل پیکراوه‌که به‌شیوه‌یه کی گشتی کاریگه‌ری بکاته سه‌ر بینه‌ر و گوئیگر و چیزه‌رگر" (بن عربی، ۲۰۰۹، ص. ۱۳۰). بیگمان نه‌مه‌ش نه و پاستی‌هه ده‌سمه‌لینیت که پیکه‌کی هستی بینین له ژیانی مروقدا، کاریگه‌ریبه‌کی مه‌زن و فراوانی ۵۴‌یه، هسته کان سه‌رجاوه‌ی سه‌رده‌کی کوکردنه‌وه زانیاریبه‌کان، به‌واتای وشه بایه‌خیکی به‌هیزی له ژیانی رؤژانه‌ماندا هه‌یه، نه‌مه‌ش وای له مروف کردوده، بگونجینیت، له هه‌مان کاتیشدا مه‌رجیکی سه‌رده‌کی و یه‌که‌مه بؤ کرداری فیروزون، زوریه‌ی نه و زانیاریانه‌ی له جهانی ده‌روه‌دها به دهسته ده‌هینین، له رنگای هستی بینینه‌وهیه. رنگه‌ی نه و زانیاریانه‌ی بهم هویه و له لایه‌ن تاکه‌وه به‌دهست دیت له کوئی سه‌رجه‌می زانیاریبه‌کانیدا ده‌کاته له سه‌دا ۷۰ _ ۹۰) نه‌مه‌ش نه و پاستی‌هه مان بو ده‌ردخات. که هستی بینین گرینگترین هسته به به‌راورد له گه‌ل هسته کانی تردا. چونکه لیکولینه‌وه زانستی‌هه کان سه‌ماندوویانه که مروف همیشه یان زوریه‌ی جار برووا بتوشته ده‌کات که ده‌بینیت" (یاسین، ۲۰۱۴، ل. ۱۶). دیاره و دک ده‌زنان" په‌نگه‌کان له جوانترین ئه‌وشتانه، که ژیانی مروف به پیت و به‌ره‌که‌ت کردووه و کاریگه‌ری خستوت‌هه سه‌ری. جوانی بن هاوتاو سه‌رسوپه‌تنه و گه‌وره و به‌هاداری له سه‌ردا زنده کردووه، به‌شیوه‌یه که دیاری ده‌کری و نه‌ده‌خریت‌هه چوارچیوه‌ی و دسف و خه‌یاله‌وه" (قاسی، ممتحن، ۱۳۹۰، ص. ۸۴). له راستیدا" حه‌زو ناره‌زووی مروف بؤ په‌نگه‌کان له خودی خویدا و په‌ستکردنی به‌سه‌ر که‌سانی دیکه‌دا، به کومه‌لیک خه‌سله‌ت و تایباه‌تمه‌ندی

هه‌ستن، به شیوه‌یه لک به چاوه دل و روح و ئاوهز ده‌توان شتنه کان وینا بکه‌ن. بیگمان نه‌مه‌ش په‌بودندی به لایه‌نی روحی و ده‌روونی و هوش‌هکی و هزربیه‌وه هه‌یه. هه‌بؤیه ده‌بینین "دیکارت" که له دیارترین فه‌یله‌سووفه‌کانی سه‌رده‌می نویه، جه‌خت له سه‌ر پردنسی‌یه رنگه‌یه له جوانیدا ده‌کاته‌وه. پرنسپیت داده‌نیت، له په‌بودندی نیوان هست و ئه‌قىلدا که هه‌ردووکیان به‌شدارن له هه‌ستکردن به چیزی جوانی. هه‌روه‌ها ده‌نیت: ئه‌م دووه‌تیزدی عه‌قل و هه‌ست به‌شدارن له هه‌لسه‌نگاندنی جوانی و چیزی هونه‌ریدا، نین سینا باودری وايه دوو جوز جوانی هه‌یه: جوانی‌هکی زه‌میخ و دونیابی، که جوانی‌هکی که‌مه. جوانی‌هکی خودای که جوانی‌هکی گه‌وره و فراوانه" (حه‌مه‌سالح، ۲۰۱۳، ل. ۶۴). هه‌رله‌مباریه‌وه "بومگارتن ده‌نیت: هه‌موو شتیک جوان نایبته نارامگیری ده‌روون، ددقه جوانه‌کان به پیوه‌ری هه‌سته بالاکاندا سنووریتک له نیوان پرقوس‌هکانی په‌رچه‌کرداری هزز داده‌نیت. که له میشک رووده‌دادت بولیک جیاکردنی و هه‌تسه‌نگاندنی کاری ده‌دقه هونه‌ریبه‌کان، ئیستاتیکای ددق و لیکترازانی هززی ئه‌بستمۆلۆزیا، له کیل هززی و دهم پاده‌گه‌یه بیت. به‌بیی ئاسقی تېفکری بینیامن بلوم، که کاری بالا بؤ کرداره هزربیه مه‌عريفیه‌کان له بزرزین پله‌ی کارکردندا سنوری ئیستاتیکا دیاری ده‌کات. به‌هه‌وی چیز و ده‌رگننه‌وه، له کاره هونه‌ریبه‌کانی ده‌ستکرد و سروشقا، ئیستاتیکا و دک چه‌مکیکی فه‌لسه‌فی، هه‌ولی پت‌هه‌وکردنی په‌بودندی نیوان مروف و سروشت ده‌داد، واته شتیک له کاتیکدا جوان بیت و له کاتیکی تردا ناشیرین، (حه‌مه‌سالح، گه‌رانه‌وه دیالیکتیکیانه‌ی بؤ کرداره خودی و بابه‌تیبه‌کانی مروف" (حه‌مه‌د، ۲۰۰۴، ل. ۴۵). هه‌روه‌ها "هېرىت ريد پینناسه‌ی جوانی ده‌کات به پشت به‌ستن له سه‌ر بنه‌ر ده‌تی هه‌ستی، که ده‌نیت: يه‌لک خستی په‌بودندی به نیوان شتنه کان و ده‌رک کردنیان له پنگه‌کی هه‌سته کانمانه‌وه، له باودر دایه که هه‌ستکردن به‌جوانی له کاتیکه‌وه بؤ کاتیکی تر ده‌گوریت، ئه‌کریت شتیک له کاتیکدا جوان بیت و له کاتیکی تردا ناشیرین، (حه‌مه‌سالح، ۲۰۱۳، ل. ۷۶). هه‌ر ئه‌مه‌ش ده‌بیت هه‌زیاوازی ئاسقی جوانی شتنه کان له لای که‌سی سه‌رخ لیده‌رده. هه‌رچونیت بیت هه‌سته کانی مروف به هه‌ردوو به‌شی هه‌سته بالاکان و نزمه‌کانیشوه، يارمه‌تیده‌ریتکی سه‌رده‌کین بؤ هینانه‌کا بایه‌وه هه‌ستگورک و دیاریکردنی ئاسقی جوانیناسی له لای مروف، به تایباه‌تی جوانی نافرہت. بؤیه ده‌توانین بیتین: "رۇنى هه‌ستگورک لە بوارى ئه‌ددب و شیعردا زور گه‌وره و کاریگه‌رە، هان ئه‌ندیشە و خه‌یال ده‌داد و هیزى و وزهی شیعرى به ئه‌ددب ده‌به‌خشیت، بؤیه به به‌کاره‌تیان هه‌ستگورک لە بوارى ئه‌ددبیدا ئاسوییکی فراوان له به‌ردم خه‌یال و تېپوانیي شاعیران و نوسه‌ران دروست ده‌بیت، راده‌یه کی به‌رز له سه‌رسامی دېتتیه‌کا بایه‌وه، که کرۇکی کرداری داهیتانا و به‌شیکه له جوانی گه‌شاوه له ئه‌ددبدا" (عبدالله، ۲۰۱۰، ل. ۲۴۹). هه‌ر له م چوارچتوبه‌دا و به هه‌زی هه‌سته کانه‌وه. ئیستاتیکیه‌تی شیعرى دیتکه‌کایه‌وه. له پاڭ ئه‌مه‌شدا" ئه‌ددب داهیتنه‌ر هه‌ولدده‌دادت بؤ سه‌ماندنی رۇنى ئه‌زی خوی و کاریگه‌ری له ژیاندا، شتنه شاراوه‌کانی ده‌روونی مروف و همینیبیه دورو و ئاللۇزه‌کان بخاته‌پوو" (غزوان، عناد، ۱۹۹۴: ص. ۱۰۸) که له راستیدا به‌رچه‌سته کردنی جوانیناسی نافرہتیش زیاتر به هه‌زی هه‌سته بالاکانی مروفه‌وه دیتکه‌کایه‌وه، که له هه‌سته کانی بینین و بیستندا چر ده‌بیت‌هه. ویزای کاریگه‌ری هه‌سته نزمه‌کانیش.

به‌شی دووه‌م: رەنگانه‌وهی هه‌سته بالاکان له شیعره‌کانی شاعیردا:

کردووه. به پله‌ی یه‌که میش به هۆی هەستی بینینه‌وە توانيوبه‌ت وینه‌ی جوان و سەرنجراکیش دروست بکات، ببیته مايەبی به‌رجه‌سته‌کدنی جوانکاری شيعري ودک لام هیلکاریهدا خراودته رwoo.

أ هەستگورکىي بىينن لەگەل ھەستەكانى دىكەدا:

ھەستى بىينن يەكىكە لە گەورەترين و بەھېزترىن و کارىگەرتىن ئەو ھەستانەي كە رەنگدانەوەيەكى سەرەتكەن و قۇول و فراوانى لە داهىتىنى كاري شيعري و نەددەپ و ھونەرىدا ھەيدو شاعيران و نوسەران و ھونەرمەندان لە ھېنانتا كايەوەي بەرەمە كانياندا سوود و بەھەردى لى وەردەگەن و بەنائى بۇدەبنەن. ھەر بۆيە ئەم ھەستە لە سياق ھونەركانى هەستگۈرکىدا بەگشتى و لەگەل ھەستى بىستىدا بەتابىيەتى، لە چوارچىوەي ھەستى جوانيناسى ئافرەت لە شيعەرەكانى جەلیزادەدا، لە ئاستىكى بەرز دايە، مەرۆف، وەك لام كۆپلە شيعارەدا دەردەكەۋىت و دەلىت:

خرمه خرمى تەرزىدە،
پادەكەمە بن كەپرى شىعرىك،
دەشىن ژىنگىك، ملوانكە مروارىه كانى درۆزانى،
لە پسایىت (جەلیزادە، ٢٠١٩، ل. ٢٦٨).

شاعير لە دېپە شيعري (پادەكەمە بن كەپرى شىعرىك) وەستايانە و ھونەريانە، جىنگا و نەركى بىينن و بىستى (كەپر و شىعرى) گۈپىوە به ھۆى جىڭۈرکىي ھەستەكانى بىينن و بىستەوە لە سياق ھەستگورکىدا، بەشىوەيەكى سەرەتكەن و بەنائى بەست، جوانترىن وینه‌ي شيعري پىشانداوە.

بەھەتاوى يادەورى (جەلیزادە، ٢٠١٧، ل. ٩٥)

شاعير لېزىدە بەھۆى ھەستەكانى بىينن و بىستەوە لە دەستەوازى (ھەتاو و يادەورى) دا، توانيوبه‌ت وینه‌يەكى جوان و کارىگەر بەرەمەپىنن، كە پۇر لە داهىتىن و جوانکارى شيعري.

ھەلّدە كۈلۈم ناوت، لەسەر سمتى ياخىن،
مەمكى ئاو، ناولەپى بەفرو

(پشتەدسى باران (جەلیزادە، ٢٠٢١، ل. ١٦٥)

جەلیزادە لېرددە وىرپا ئەودى كۆمەلّىك وینه‌ي جوان و سەرنجراکىش و رۇمانسى و ئېرۇتىكىمان پىشان دەدات، لە ھەمان كاتدا بەھۆى وشەكانى (سمت و با) كە دەكەونە بەرەستەكانى بىينن و بىستەوە، لە دېپە شيعري (لەسەر سمتى با)دا وینه‌يەكى ھونەرى ھەستگۈرکىي بونىاد ناوه، بەمەش

خودى و تاكىيەوە بەستراوە، كە گىرينگەتنىيان جىاوازى سروشت و حەزو ئارەززو و خېرىي كارىگەرى و لەسەرەخۆي و ئاست و پله‌ي هەزىن و هەلچۈون و ئاكىي و ھەستەكانە. جۆرى رەنگەكانىش گوزارشت لە كەسەكە و توانى كەسەكە لەسەر سەرنج راکىشان و كارىگەرەكى دەكتا (مصطفى، ٢٠٠٩، ل. ٢٠). بۆيە دەيىنن "ھەمو مەرۆفەن" ھەندىكە دەكتا زىاتر پەسند دەكتا و خوشى دەۋىت، ھەندىكىشىيان خوش ناۋىت و پەتىدەكانەوە. ھەلّىزاردەن رەنگەكان و پەسند كەن و پەتىرەنەوەيان بۇ كۆمەلّىك ھۆكاري جۇراوجۇرى فيزىولۇجى و دەرۋونى و كۆمەلّىيەتى و ئابىخى و پەتىدەكانەوە دەگەرەتتەوە، بۆھەر يەك لە رەنگەكانىش واتايەك ھەيە، كە لە دەرئەنجامى كارىگەرى دەرۋونى و فيزىولۇجى لەسەر مەرۆفەتاتوھە كايەوە" (قاسىي ، مەتحن، ١٣٩٠، ص ٨٤). بىيگومان ھەمو ئەمانەش رەنگەدانەوەيەكى فراوان لەسەر ھەستەكان دروست دەكتەن و لە دەرئەنجامىشدا دەبىتە ھۆى ھېنانەكايەوەي ھەستگۈرک. لە پال ئەمەشدا " گىرنىگى وینه‌ي ھەستگۈرک، زىاتر ئاشكاراکىدەن و زەفكىرەنەوەيەكى لە چوارچۇوهى گشتى شىعەداو لە ماوەي لىكەوتەكانى واتادا، لە كە توارى دەرۋونىتىكى زىندىوودا. كە دەبىتە سەرچاودى سەرەلەلدىنى وینه‌ي ترلە دىلى كەسانى دىكەدا" (المجادين، ١٩٨٦، ص ١٥٧). جىگە لەمەش "ھەستگۈرکىيەكى ھېنلى لە نیوان جەنلى مادى و مەعنەوەيەك ھەيە، ھەرەدەن كەن ئەمانەش گۈنچانى ئىوانىيان، ئەوانەي ھەستگۈرکىي بىيغۇرۇن يان نەبيغۇرۇن دەكەوتىتە ئەستۇرى شاعير، كە بتوانىت بەھەي ھەستگۈرکىيەكان لە نىيو دىارەدەكانى جەنلى مادىدا لە دواي ھەمو شەتە پۇچىيەكاندا بەۋىزىتەوە. وەك ئاشكارا گەشەكەن و پېشەكەوتى تىپۇرى ھەستگۈرک دەستەر دەستى پەمىزىيەكان بۇو، كە ھەستان بە كەدارى ئاۋېتەكەن دەتىوان زىاتر لە دوو ھەستدا، لە بەرەمە ئەدەبىيەكانىدا. شاياني باسە ھەستگۈرک لە قوتاپخانە ئەدەبىيەكانى دىكەدا، بۇ نومۇنە قوتاپخانەي رۇمانسىزم بۇونى ھەبۇو. بەلام پەرسەندەن و پېشەكەوتى لەسەر دەستى پەمىزىيەكان ھاتەكايەوە" (عرفت پور، سليمانى، ٢٠١٤، ل. ٦٦). ھەرجۇنلەك بىت دىارەدەكانى سروشت بە ھەمو جۆر و پەگەزەكەنەيەوە، بەر ھەستەكانى مەرۆف دەكەون، ھەربۇي "وینه‌ي ھەستى، ئەدەبىيەكانەكى كە مەرۆف لە سروشت ھەستىيان پېنەدەكتا، بەشىوەيەكى ھونەرى دەيانخاتە رپو، ھەستى بىنزاپىش بەھۆى و شەھە دەگۈازىتەوە و بەپىنج ھەستەكە درىكى پېنەدەكەين، دىارە ئەن گۆزىزەنەوەيەش بەشىوەيەكى فۇتۇغرافى نېيە، بەلّكى شاعير گۈرەنكارى تىدا ئەنچام دەدات و وینه‌ي شىعەر خۆى لە دروست دەكتا. (پىتشاردىز) دەل: قەسىدە بەوینه‌ي شىعەر دەست پېنەدەكتا، پاشان وینه‌ي دواي وینه‌ي دەرەۋامىدا، لە دەرەۋامىدا، شەپۇلىكى ھەستى چى دەكتا. ھەستە گشتىيەكانىش بۆ خۇپۇنى خۇپەنەدا، شەپۇلىكى ھەستى چى دەكتا. ھەستە گشتىيەكانىش بۆ خۇپۇنى دەگۈازىتەوە، شاعير پەۋەسى داهىتىنى خۆى لا دەست پېنەدەكتا" (مەعروف، ٢٠٠٣، ل. ١٢٣). وېرى ئەمانەش "لادان لە كە توارىيەت بەنەمايەكى بەھۆز، بۇئەوە شاعير لە دەريايى خەنون و ئەندىشەدا ناقوم بکات و لەگەل جەنلى بىينن و ھەستەكانى دىكەدا دەست لە ملانى بکات" (عکام، ١٩٨٥، ص ١٥٦) قوبادى جەلیزادە يەكىكە لە شاعيرانەي كە لە بوارى ھەستگۈرکىي شىعەر و جوانى ئەۋەتەدا رۇلىكى مەزن و بەرچاوى ھەيە و مامەلەيەكى ئابەتەكانى جوانى ھەست و ئافرەتدا كەردووه و سودى لە ھەمو ھەستەكان بىنيو، گۆرانكارى و تازەگەرى لەمبارەيەوە

شاعیر یه کیکه له شاعیره دژه باوانه‌ی که زور به راشکاوی له بهشیک له شیعره‌کانیدا، هستی هه و هسبازی خوی بهرامیه به چیز و خوشی جوانی نافردهت دهرده بپرست و ناکه ویته ژیر هیچ فشاریکی ئاینی، که لتوی، کومه‌لایه‌تیه‌وه، زور نازایانه و به بن ناوردانه وه و گونیگتن له قسنه خه لک، ودک شاعیریکی نویخواز و پچکه شکن و قوربانی سه‌دان وینه‌ی جوانی شیعره‌هه‌ستگورکی بینین له گه‌ل چه‌شندنا له شیعره‌کانیدا چینکردووه، که بهشیک له وینه شیعریانه شاعیر که له هه‌سته‌کانی بینین و چه‌شته‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه، ده‌پنه خانه‌ی شیعری سیکس ئیروتیکوه، که له لای شاعیرانی دیکه‌دا، له و ناسته‌دا به‌ده‌گمن نه‌بیت بهر چاو ناکه ویته نه‌مه‌ش نمونه‌یه کی زه‌قه له مباره‌یه‌وه. که ده‌ن:

نه‌وژنه،
له‌وته‌ی میزده‌که‌ی سه‌فه‌ری کردووه،
به رووتی دخه‌ویت.

(جه‌لیزاده، ۲۰۱۹، ل. ۷۴)

جه‌لیزاده له پارچه شیعره‌دا، له وینه‌یه کی هه‌ستگورکیدا، ئامازه به حجز و نارهزیویه‌کی سیکیسی پکراوه نافردهت ده‌کات، که له دوروی هاوزینه‌کیدا بوبه به هه‌ورتیکی پر له بارانی له‌زدت و به‌رووتی له چاوه‌برانی که‌سیک دایه، لیزدادا ته‌گه‌ر سه‌رنج بدینه وشه‌کانی (بارین و له‌زدت) له دیچه شیعری (هه‌ورتیکه پر له بارینی له‌زدت) که‌وتونه‌ته بدر هه‌سته‌کانی بینین و چه‌شته‌وه و به هوی گورکینی جینگا و پوچی هه‌سته‌کانیش‌وه وینه‌یه کی هه‌ستی شیعری به‌رجه‌سته‌کردووه.

هه‌روده‌ها شاعیر له نمونه‌ی خواره‌وه‌شا، به هوی ئه‌م هه‌ست و سوژ و ئه‌زمونه کاریگه‌ر و به‌رزه‌ی له مباره‌یه‌وه هه‌یه‌تی، چه‌ندین وینه‌ی شیعری نایاب و هه‌ستگورکی شیعری پیشانداوه، ودک ده‌ن:

که جووت دده‌م،
له‌گه‌ل به‌زن جیانی خه‌مت،
خوبه‌ی خونی برینیکت هه‌لنده‌گئ و
شۆرم ده‌کاته‌وه قورگی شیوی په‌زان،
سه‌ردکه‌مه بن هه‌داری،
حاجی قادر دانیش‌تورو و
په‌رسیخاری خه‌میکی ته‌زده‌کات و
به ژیله‌مئوی شیعره‌کانی،

(جه‌لیزاده، ۲۰۰۷، ل. ۱۱۶)

کوچی قشت و خنجیلانه،
کوچی مه‌زن،
له نیو مندالدانی گرا له دایک بوبی،
ثاراز گورانی بو‌گوتولو.

(جه‌لیزاده، ۲۰۰۷، ل. ۱۱۶)

جیگای ئامازه پیکردن له پارچه شیعره‌دا، چه‌ندین وینه‌ی شیعری ده‌بینین، که ده‌که‌ونه به‌رهه‌سته‌کانی بینین و چه‌شتن له سیاق هه‌ستگورکیدا، ودک وشه‌کانی (چیاپی خام، په‌ره سیخاری خه‌فت، مه‌مکی خه‌فت) که به‌هوی چینگورکی شوین و ئه‌رکی ئه‌م وشانه‌وه هه‌ستگورکیان هیناوه‌ته کایه‌وه، بهم کاره‌ش شاعیر توانیویه‌تی تاراده‌یه کی زور جوانکاری و زیندوویه‌تی و نه‌مری به شیعره‌کانی ببه‌خشیت.

ئاسنی ئیستاتیکیه‌تی شیعری و داهینان و تازه‌گه‌ری و گورانکاری له شیعره‌کانیدا به‌رز کردت‌وه‌وه.

ب‌هه‌ستگورکی بینین له گه‌ل هه‌ستی بونکردندا: بونکردن له بنه‌ما گرینگه‌کانی چیز و خوشی و جوانیناسیه و رهنگدانه‌وه‌کی زوری له سه‌ر دل و ده‌رون و هه‌ست و سوژی مرؤف به‌گشتی و شاعیران و نووسه‌ران و هونه‌رمه‌ندان به‌تابیه‌تی هه‌یه. بونی خوش، به پله‌ی یه‌که‌میش بونی نافردهت و ئه‌و بونانه‌ی له به‌ژن و بالای شخوخ و شه‌نگی نافرده‌ته‌وه مه‌یسیر دهیت، له پووه‌رکی فراواندا له شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌دا رهنگیداوه‌وه و پیچه‌یه کی گه‌وره‌ی داگیکردووه، نافرده لای شاعیر، گوله، گولدانه، گول‌اوه، کانی عه‌تر و ده‌ربای تارامی و خوشیه، پوچه شاعیر حه‌زده‌کات هه‌میش بونی نافرده‌تی لی بیت و به بونی نافردهت مه‌ست و سه‌رخوش بیت، تا ئه‌و تاراده‌یه سه‌رپای شیعره‌کانی به جوانی نافردهت رازاندته‌وه و بونی نافرده‌تیان لی دیت، چونکه ئه‌گه‌ر هه‌ستی بونکردن له لای که‌سانی دیکه‌دا زیاتر له کارو ئه‌رك و جوچیک له خو بگریت، ئه‌وا کار و ئه‌رکی هه‌ستی بونکردن له لای جه‌لیزاده‌دا به پله‌ی یه‌که‌میش بونکردنی سه‌ر و زولف و سینگ و مه‌مک و شوینه هه‌ستیاره‌کانی دیکه‌ی نافرده‌تا چر ده‌بیته‌وه، هه‌ر ئه‌م‌هش وا لی شاعیر کردووه، هه‌ستی بینین له گه‌ل هه‌ستی بونکردندا، له سیاق هه‌ستگورکیدا له سنورتیکی فراواندا به‌کاره‌یت. ودک لهم کوچله شیعره‌دا به‌ته‌واوی رهنگیداوه‌وه که ده‌ن:

پیشادات، به‌گول بیتم : بیانی عه‌ترت باش
خوشک من. سبحة‌ینه‌یه ک

به‌رده‌گه‌م پن ددگری، جه‌نگ (جه‌لیزاده، ۲۰۱۸، ل. ۱۵۰)

لیزدادا شاعیر ودک هه‌میش، بونی ئه‌وهی نخ و به‌های شیعره‌کانی به‌رز بکاته‌وه، به‌رده‌هام له هه‌وئی ئه‌وه دابووه، گورانکاری له ناوه‌رۇك و فۇرمى شیعره‌کانیدا بکات و له ئاسنی پیشکه‌وتنه ثاریپه‌کان و دونبیا سه‌ردهم بیت و ودلامی داواکاریه‌کانی مۆددېریزیم بیت، پوچه جه‌لیزاده لهم روانگه‌یه‌وه و له پیگاچه زمونون و شاره‌زاپی و توانای تابیه‌تی خوییه‌وه، په‌رەی به هونه‌ری ئیستاتیکای شیعره‌کانی داوه‌و بونی مه‌بسته‌ش په‌نای بردقته به‌ر هه‌ستگورکی له شیعره‌کانیدا، له دیچه شیعری (بیانی عه‌ترت باش) وشه‌کانی (بیانی و عه‌تر) ده‌که‌ونه به‌ر هه‌سته‌کانی بینین و بونکردنده‌وه و له و هه‌ستانه‌ن که تاراده‌یه کی زور باش و به‌رز جینگاکی بایه‌خی شاعیر بوبه و به هوی چینگورکی شوین و ئه‌رکانه‌وه چه‌ندین وینه‌ی شیعری جوان و کاریگه‌ری هیناوه‌ته کایه‌وه، ياخود ده‌ن:
تا باخیک،

گول و جوچه‌یه‌ک عه‌ترت،
لی بدریت،

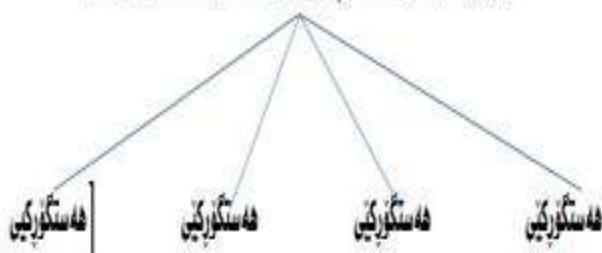
له سه‌ری کوچله‌که‌تانا، دانیشتووه، با (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹، ل. ۳۹۴)
له سه‌ری کوچله‌که‌تانا، دانیشتووه شاعیر به گه‌ل و هرگرتن له هه‌ستی بینین و بونکردن، به هوی چینگورکی شوین و ئه‌رکی وشه‌کانی (جوچه و عه‌تر) توانیویه‌تی وینه‌یه کی شیعری رۇمانسى به‌رجه‌سته بکات و ئاسنی ئیستاتیکیه‌تی شیعره‌کانی به‌رز بکاته‌وه.

ج هه‌ستگورکی بینین له گه‌ل هه‌ستی چه‌شندنا:

هستی بیستان بدن و له ناو بهره‌مه کانیاندا پنگداتوه. ویرایه مانه‌ش هستی بیستان هوکار و پالنبریک به‌هیزه، بو‌ثاونگور و پیدان و ورگرتني زانیاری و هسته‌کانی خوشی و ناخوشی و تومارکدن وینه و پروداوه‌کان، له ریگای دهنگ و نوازه جوزاوجوزه‌کانه‌وه. سه‌پرای ثمانه‌ش "پیوهندی له نیوان هستی بیستان و ته‌واوی هسته درک پیکردن کانی دیکه‌دا همیه، که ثمانه‌ش نوازیکی تایبته‌تی ناوهوه دینته کایه‌وه، که رقرترین پیوهست بونی به جوله‌ی خودهوه هه‌یه" (الماشی، ۱۹۸۸، ص ۲۷۱).

هروهها هستی بیستان به پیچه‌وانهی هستی بینه‌وه، ده‌توانی له تاریکشدا په‌نای بو بردت و سوودی لئ وهرگیری. دیاره له مباره‌یه وه چه‌لیزاده توانيوه‌تی له ناستیکی فراواندا هستی بیستان له گه‌ل هسته‌کانی دیکه‌دا له سیاق هستگورکیدا له شیعره‌کانیدا به‌کارهیکی و توانای هونه‌ری و نیستاتیکای شیعری له چوارچیوه‌ی جوانی تافرتدابخاته روو، ودک لهم هیلکاریدها ده‌درده‌که‌ویت.

جوانی تافرتدابخاته و هستگورکی بیستان له گه‌ل هسته‌کانی دیکه‌دا

(بیستان و بینندا) (بیستان و پارکوتنا) (بیستان و پارکوتنا)

ا_ هستگورکی بیستان له گه‌ل هستی بینندا:

هسته‌کانی بیستان و بینن که زیاتر له دهنگ و پنگدا چر ده‌بنه‌وه به‌هیزی ناویته‌کردن و جیگورکی شوین و هرکیانه‌وه، له لایه شاعیران و نوسه‌ران و هونه‌رمه‌ندانه‌وه کداری هستگورک دینه کایه‌وه، ده‌بنه به‌نمایه‌ک و سه‌رچاویه‌ک سه‌رده‌کی بو هینانه کایه‌ی جوانی شیعری، به‌تایبته‌تیش باهه‌تی جوانی تافرتد. دیاره هیچ شاعیریک نیبه، که‌م تا زور بو به‌رزکردن‌وه پله‌ی شیعری و نیستاتیکیه‌تی شیعری، پنا بو هسته‌کانی بینن و بیستان نهبات و له سیاق هستگورکیدا به‌کاریان نه‌هینیت، بیگمان هه‌مش سیماهه‌کی زدق و دیاری شیعری شاعیرانی هاوجه‌رخ. چونکه شاعیرانی نویخواز و هاوجه‌رخ، هونه‌رده‌کانی هستگورک و باهه‌تکانی جوانی تافرتد به بنه‌ما و هوکاری زیندوویه‌تی و به‌ردوما و نه‌مری ده‌دق شیعری ده‌زانن. نرخ و به‌های شیعری له هه‌بوونی ثمانه‌دا ده‌دوزنه‌وه. هر بونه زوریه‌ی شاعیران توانای هونه‌ری و شیعری خویان لهم بواردا خستوتنه گه‌ر، چه‌لیزاده یه‌کیکه له شاعیره جوانناس و هست ناسکانه‌ی له روبوه‌ریکی فراواندا، نه‌م دوو هسته ناویته کردووه و له سیاق هستگورکیدا به‌کاری هیناوه و به‌هیزه نه‌هه‌زمون و خه‌یال و نه‌ندیشه فراوانه و باگراوه‌نده هونه‌ری و روشنبیریه‌ی له مباره‌یه وه هه‌یبووه. له راستیدا چه‌لیزاده هه‌م له جوانبیه پنگ و شیوه‌ی جوانی تافرتد، هه‌م له جوانبیستنی دهنگ و چرپه و نوازی تافرتدابخاته به خوشی و

د هه‌ستگورکی بینن له گه‌ل هستی به‌رکه‌وتندا:

رپل و نه‌رکی هه‌ستگورکی بینن و به‌رکه‌وتن له لای چه‌لیزاده‌دا، مه‌رکتکی تایبته‌تی هه‌یه و له گه‌ل شیعری شاعیرانی دیکه‌دا، زور جیاوازه. بینیفی جوانی تافرتد که هوکارو هاندۀ‌ری سه‌رده‌کی هاتنکه‌کایه‌وهی هستی به‌رکه‌وتن و هونه‌ری هه‌ستگورکیه‌ی له شیعره‌کانی شاعیردا، له وینه و سیما و شیوازیکی چه‌لیزاده‌دا خوی ده‌نویت و لهم رووه‌وه له شیعری هیچ شاعیریکی دیکه ناچیت. هه‌مش بخ‌هزه‌خولیایی شاعیر بو جوانی و چیزو خوشی تافرتد له لایه‌ک و تواناو زدوق و سه‌لیقه و تبروائیه تایبته‌تی چه‌لیزاده بو ره‌گه‌زی من له لایه‌کی دیکه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه. له تافرتدی و جهانبیی چه‌لیزاده‌دا، هه‌ستی بینن جگه له ورگرتني چیزو خوشی جوانی، له هه‌مان کاتیشدا وه‌سیله‌یه که بو گه‌یشت به‌هستی به‌رکه‌وتن، چونکه هه‌م هه‌سته له شیعره‌کانی چه‌لیزاده‌دا خه‌سلتیکی هه‌ستی بالا ورگرتووه. رپنگه هه‌مش بو نه‌ه برووا به‌هیزه‌ی شاعیر بگه‌ریته‌وه، که له به‌رکه‌وتنی له گه‌ل جه‌سته‌ی تافرتدا چرپه‌بیته‌وه ده‌بیته کیلگه‌یه کی چیزو خوشی به‌خش بو شاعیر. جگه له مانه‌ش هه‌ستی بینن و به‌رکه‌وتن ته‌نها روحسار و پواله‌تی ده‌رده‌وه تافرتد نه‌کرده‌ته ئاماج، به‌لکو به‌ردو هه‌سته‌کانی به‌رکه‌وتن شور ده‌بیته‌وه که سه‌رچاویه‌ی ترپکی چیزو خوشین، هه‌مش زور به‌روونی له شیعره‌کانیدا به‌دی ده‌کریت، ودک له نموونه‌یه‌دا خوی ده‌نویت که ده‌لیت:

همو دنگه گورمه کانت.
خسته ناو جانتای سه‌فه‌ر،
ئیستا شار،

په له خویه میشی ژن (چه‌لیزاده، ۲۰۱۲، ل ۱۶۴)

لیزه‌دا لهم کوپله شیعره‌دا، شاعیر هه‌ست و نه‌ستی خوی به شیوه‌یه کی ره‌شبینی و نائومیدی رومانسیانه به‌رامیده خوشه‌ویسته‌که‌ی ده‌رپیوه، به‌لام به زمانیکی ناسک وشیرین وله چوچیوه‌ی هونه‌ریکی به‌زی هستگورکیدا و به‌هیزی هه‌سته‌کانی بینن و به‌رکه‌وتنه‌وه، هه‌مش له وشه‌کانی (پنگی گورم) دا، به‌دی ده‌کریت که بونه‌ته هوکاری هینانه کایه‌وهی هستگورکی شیعری و سه‌رچاویه‌ی نیستاتیکیه‌تی شیعری، ته‌وده‌ی دووه‌م : جوانی تافرتد و هستگورکی بیستان له گه‌ل هه‌سته‌کانی دیکه‌دا :

هه‌سته بیستان له و هه‌سته‌یه که رپل و کاریگه‌ربی له هه‌ستی بینندا هیندنه که متر نیبه، به‌لکو نه‌م هه‌سته زور جار له ئاستی هه‌ستی بینندا وه وهانه‌شه هه‌ندیک جار له ئاستی هه‌ستی بیننیشدا به‌زتر بیته‌وه، چونکه که‌ناله‌کانی ورگرتني چیزو خوشی له لای مرؤفه‌کان هیندنه چیزو خوشی له و شتانه ئاستدا نیبه. زوریک له مرؤفه‌کان هیندنه چیزو خوشی له و ده‌گردن که به‌هیزی هه‌سته بیستان وه پی ده‌گات، هیندنه له ریکای که‌نال و هه‌سته‌کانی دیکه‌وه پی ناگات. بو نموونه هه‌ندیک کات، هیندنه چیزو خوشی له گورانیه‌ک که به‌ریگای هوکاریکی بینزاوه‌وه پیمان ده‌گات. کاریگه‌زتره، له گورانیه‌ک که به‌ریگای هوکاریکی بینزاوه‌وه پیمان ده‌گات. نه‌وش نه‌وه ده‌سه‌لینیت که ده‌توانریت زور جار له ریگای هه‌ستی بیستان وه چیزو خوشی زیاتر ورگیرگن، نه‌م‌ش هوکاریکی سه‌رده‌کیه بو نه‌وه‌ی شاعیران و نوسه‌ران و هونه‌رمه‌ندان له پاًل هه‌ستی بینندا بایه‌خ به

به ناخن شیعره کانیدا شور بینه وود. دینین هستی بیستان له گه ل هستی بونکردندا، بوتھ سه رجاوه و هه ویتی چهندین ویته شیعری جوان و ناسک و دلیرین، یان بوتھ که رسته یه کی به هادار و جوان بو هینانه کایه ودی هستگرکی شیعری، که جه لیزاده پهانی بو بردووه. هرودک له نمونه شیعره شاعردا درده که ویت، که دهی:

باخ ته زی،
له ویته ویتی گویل،
له پیژنه عه تری چوله که،
دلنیام تو،

بیزانه تیپه رویت (جه لیزاده، ۲۰۱۹، ل ۴۷۱)

جه لیزاده، لیزدا سه رسامی خوی به رامبه ر جوانی نافرہت پیشان دهدا و نافرہت به سه رجاوه همه م Woo جوانیه کانی دیکه سروشت ده زانیت، همه م Woo جوانیه کان به گشته ل جوانی نافرہت ده بینیت وود، بوبه کاتیک ده بینیت باخ به ویته ویتی گویل ته زی بووه و به بونی چوله که ش بونخوش بووه. جوانی بایس ناسا هوکاره که ده گه رینیت وود، که به ویدا تیپه رویت، له همان کاتدا شاعر ویپای خستنه بروی خه یال و ئندیشه فراوانه کانی له وینه یه کی شیعری به رزدا، له گوشیه کی دیکه شیعره کانیه وود و به هؤی هسته کانی بیستان و بونکردن وود که له دیپه شیعری (پیژنه عه تری چوله که) دا خوی ده نویت، له سیاق هستگرکیدا، وینه یه کی شیعری به رزو به هیز و کاریگه ری به رجه سته کردووه.

ج- هستگرکی بیستان له گه ل هستی چه شتندا:

دیاره به هؤی نه و رپل و نه رکه گرینگه هستی بیستان هه تهی، واي کردووه په یوندیه کی زور پته وی له گه ل هستی چه شتندا هه بیت، ویپای هبوونی په یوندیه کی به رزیش له گه ل هسته کانی دیکه دا. هستی بیستان له و هسته کاریگه رانه به له گه ل هستی چه شتندا، پانتاییه کی به رینی له دروستکردنی چیز و خوی ل جه سیاق هستگرکیدا دروستکردووه. چونکه هستی بیستان له و هسته کاریگه رانه به له گه ل هستی بیستاندا به پله دووه، زور جاریش تا پله یه که میش کاریگه رینی له سه ره وش و هه ست و نه ست و ده رون و گوتار و بیرکردن وود مرؤف دروست ده کات، به شیوه کی راسته و خوی حجز و تارزووی مرؤف ده ره و دنیای رومانسیه و فانتازی ای نافرہت تاری اسٹه ده کات، چونکه نافرہت له لای جه لیزاده و اته ژیان، و اته خوی، و اته به هه شتی خه وونه کانی شاعر. هر ئه مانه ش هوکاری سه ره کین بو پنهانه وود هسته کانی هستگرکن، له سه ره ویه کانی شیانه وود هستگرکی بیستان و چه شتن به وئسته به رزده، له شیعره کانی شاعردا. ئه مانه ش جوانترین نمونه ن له مبارده وود، شاعر دهی:

مومی په نجه کانی مامه ائن.

قاقای که رمی، شه وی در دنگی کچه جیران،

ئالله نالی خه مه تالله کانی نالی

ئاخ و نوی،

ئنه در قزنانه سه رسه رین (جه لیزاده، ۲۰۰۷، ل ۵۰).

یاخود دهی:

با لیکیان،

له ورسه و رو و وزان،

ناخوشه کانی شیوه وود به توانا بووه. شاعر هه ندیک جار له بزه یه ک، له نیگاهیک، له رامانیکی نافرہتدا، چیره کیک ده خوینت وود، له همان کاتیشدا له بیستنی هه ناسه یه ک، چرپه یه ک، دنگیک و ٹوازیکی نافرہتدا دهیان چیز ل دننو و سیت وود. هه سته کانی بیستان و بینن ته نهار هوکارکن نین بو بیستان و دیتن، به لکو ئاسویه کی بی سنو ورن، بو پازانه وودی شیعری و جهانبینی و جوانی نافرہت. ئه مهش له م کیپله شیعره دا زقر به جوانی ده ده که ویت که دهی:

دور دورویش ،

که ویت وود ،

من ، گویم هه ر ،

له پیکه نیفی بارانه (جه لیزاده، ۲۰۱۷، ل ۸۶).

لیزدا جه لیزاده ودک هه میش، بو ثه وودی بتوانیت له لایه که وود هه ست و نه ستی خوی به جوانترین شیوه به رامبه ر خوش ویسته که ده بیڑت و چیز و خوشی ددق به خوینه ر یان په یاموهر گر بگه یه بیت، له لایه کی دیکه وود بو ئه وودی شیعره کانی له به رگ و فورمیکی تازه و نوی و سه رنجرا کیشدا په زانیت وود، په نای بو هونه ر دکانی هستگرکن برد وود، بو ثه و مه سته ش سودی له هه سته جوزرا و جوزر کان بینیوه، لیزدا شاعر له ده سته و از وود (له پیکه نیفی باران) دا، به هؤی جیگوکرکی ئه رک و شوئنی و شه کانی (پیکه نین و باران) وود، که به ره هه سته کانی بیستان و بینن ده که ون، وینه یه کی پازاده و کاریگه ری رومانسی دروست کردووه.

هه روهها له م کیپله شیعره شدا شاعر، به رنگ و سیما یه ک دیکه هه ستگرکیه کی جوانی هونه ری دروستکردووه ودک له خواره و دهدا ده ده که ویت:

له چه کلکت و

قه سیده کی رووتی فه روخ ،

رنه ئیرانی (جه لیزاده، ۲۰۱۸، ل ۵۱۲)

لیزدا شاعر له ستایشی جوانی و ناسکی و زنه ئیزانیدا و له تپی و رووتی و چیز به خشی شیعره کانی فروغ زاده دا، له دیره شیعری (قه سیده کی رووتی فه روخ) دا و به هؤی و شه کانی (قه سیده، رووت) که ده کونه به ره هه سته کانی بیستان و بینه و وینه و وینه یه کی شیعری زور دلگیر و به سویزی له چوارچیوه هه ستگرکیدا هینا واده ته کایه وود.

ب- هه ستگرکی بیستان له گه ل هستی بونکردندا:

سه په رای ئه وودی هه ستی بیستان له گه ل هسته به رزه کاندا ودک هه ستی بینن پیکه یه کی گه ورد و به هیزی هه یه. له هه مان کاتدا ئه مه هه سته له گه ل هه سته نزمه کانیشدا، ودک هه سته کانی بونکردن و چه شتن و به رکه و دن له ئاستیکی به رزدا یه. چونکه ئاویتکه کردنی هه ستی بیستان له گه ل هه ستی بونکردندا له و توانا هونه ریه ناوازانه یه که شاعریان بو بردووه، جه لیزاده له و شاعریانه یه داهننائی خوی له م بواردا نیشاندا ود، هه ولیدا ود له ریگه کی ئه مه هه سته کانی شیعری خوی به جوانترین و باشترین وینه و شیوه هی هونه ری بگه یه بیت، په یام و هرگره وود. چونکه شاعر ددیه ویت به هه شیوه یه کی به بیت و به هؤی هه سته کانی شیعره بیت، چیز و خوشی له جهانبینیه کانی نافرہت بیتیت و له هه مان کاتیشدا پوهه که ش و جوانی نافرہتیش له ریگای ئه مه هه سته کانی شیعره بکات. هه بوبه ئه گه ر ته مه شای شیعره کانی جه لیزاده بکهین به چاولیکه ئه ده به و تی بروانین و

به رکه وتن) هوه له چوارچیوه هونه ره کانی هه ستگورکیدا، وینه يه کي شيعري نایابي دارشتووه. هه رودها شاعير له وينه يه کي شيعري ديكهدا، كه له خولکه کي هه ستگورکيدا ده خولیته وه، وينه يه کي هه ستي رازاوه ده خستوت پروو که ده: کوئن له پيکه نينيکي نه رم.

له چرپه يه نه و چوپه ويسكبيه ده چيت.

كه له دهم بوتليکي مل درتزووه،

برپر ته په راداختيکي، سرخوش (جه ليزاده، ۲۰۱۸، ل. ۶۰۵).

شاعير ليزودا به هوي وشه کانی (پيکه نين و نه رم) هوه، كه ده که ونه به ره هه سته کانی بيسن و به رکه وتنه وه، له ميان هه ستگورکيدا په نگرپزوي وشه کانی کردووه، به شيوه يه کي هونه ره با لآ چه ندين ديمه ني چيز به خشى له شيعره کانيدا خستوت پروو:

نهنجام:

۱_ جه ليزاده يه کيکه له و شاعيرانه کي که له بواري هه ستگورکي شيعري و جوانی ثافره تدا روئيکي به رجاوی هه يه و مامه لد يه کي نايابي له كه لآ باهه ته کانی جوانی هه ستي و ثافره تدا کردووه و سودي له هه ممو هه سته کان بنيوه، گورانکاري و تازه گه ربي له مباره يه وه کردووه.

۲_ شاعير له دارشتنی ئيستاتيکاي شيعريدا، هه ولیداوه سود له هه سته جوزاوجوره کان وهرگرمت، به پله يه که ميش به هوي هه ستي بینينه وه توانيویه تي وينه جوان و سه رنجراکيکش دروست بکات، ببیته مايه ين به رجه سته کردنی ئيستاتيکاي شيعري.

۳_ شاعير يه کيکه له و شاعيره دزه باو و بويرانه کي زور به راشکاوي له به شيلک له شيعره کانيدا، هه ستي هه وسمازی خوي به رامه بر به چيز و خوشی جوانی ثافره تدا درده بريت و ناكه وته زير هيج فشارکي ئاييفي، كه لتوري و کومه لایه تيه وه.

۴_ به شيلک له و وينه شيعريانه شاعير، که له هه سته کانی بینين و چه شتنه وه سه رجاودي گرتورو، ده چنه خانه شيعري ئيروتکه وه، که له لای شاعيرانی ديكهدا، له و ناسته دا نيه.

۵_ شاعير هه ولیداوه له پال جوانی واتا و باهه تي شيعريدا، فورم و روخساری شيعره کانيشي به جوانترین و تازه ترين شيوه برپر ته وه و پيکه و به هاي ئيستاتيکيه ت و جوانی ثافره تدا به شيوه يه کي ئيروتکه وه، سياق هه ستگورکيدا له شيعره کانيدا به رز بکاته وه.

۶_ جه ليزاده توانيویه تي له ناستيکي فراواندا هه ستي بيسن له گه لآ هه سته کانی ديكهدا له سياق هه ستگورکيدا له شيعره کانيدا به کاره يي و تواني هونه ره و ئيستاتيکاي شيعري له چوارچيوه کانی شاعيره کانی داوه ته وه.

۷_ جه ليزاده له و شاعيرانه يه له پال هه ستيه بالا کاندا برواي به هه ستي به رکه وتن و تا ئه په پيش حه زى له هه ستي به رکه وتن و چيز له هه ستي به رکه وتن و هرده گرئ، زور زياتر له چيز وهرگرتنى رقه، ئامه بش به ته اووه تى له سياق هه ستگورکيدا له شيعره کانی شاعيره په نگي داوه ته وه.

لیست سه رجاوه کان :

به زمانی کوردی:

كتیب :

پا لیک له موزیک له زدت (جه ليزاده، ۲۰۱۸، ل. ۱۵۳).

ليرهدا له کوپله شيعرانه دا، شاعير وپرای ئه وهی و هه ممووه هه ستي و نه سته جوانانه خوي که به رهه مي ئه زموون و باکگراوندي روشنبری و خوشه ويسى و جوانی ثافره تدا به شيوه يه کي هونه رهی وه ستي و پيکه و به هاي ئيستاتيکيه ت و جوانی ثافره تدا به شيعريه کانيدا به رز بکاته وه، باهه تي شيعريدا، فورم و روخساری شيعره کانيشي به جوانترین و تازه ترين شيوه برپر ته وه و پيکه و به هاي ئيستاتيکيه ت و جوانی ثافره تدا به شيعريه کانيدا به رز بکاته وه، به شيوه يه کي ئيروتکانه و په مانسيانه له شيعريه کانيدا به رز بکاته وه، مه به سته ش جه ليزاده په ناي بخ هه سته و دره کان هه ستگورکي بردوه، هه ستي بيسن و چه شتن له و هه سته کانه يه که شاعير سودي لى و درگرتووه و له م کوپله شيعرانه دا به کاري هيئاوه. بخ هه سه به سته ش ده ستي و ده ستي کانه (نانه نالی خمه تاله کانی، موزیک له زدت) دا، که هه سه هه موبيان ده که ونه به هه سته کانی (بیسن، چه شتن) هوه، له سياق هه ستگورکي ده که ونه به هه سته کانی جوزاوجوره جوان و رازاوه و کارگه رهی هه ستي دروست کردووه. به مهش توانيویه تا پراده يه کي زور چيز و خوشی و نه مری و زيندوویه تي به شيعره کانی ببه خشيت.

۷_ هه ستگورکي بيسن له گه لآ هه ستي به رکه وتن:

هه سته کان به شداري يه کي گرينگيان له ئه فراندن ده قه ئه ده بيه کان به گشت وله ده قي شيعريشاها به تاييه تي هه يه. له هه مان کاتيشدا هوكارتكى سه ره كين بخ به رز كردنده وده ئاست و پله شيعري يه تي شاعير. هه ستگورکي بيسن له گه لآ هه ستي به رکه وتندا لوه هه سته ان پاه يه کي په وييان له شيعري شاعيرانی هاوجه رخدا، له ناويشياندا له شيعره کانی جه ليزاده دا هه يه. شاعير به هوي ئه و تين و تاو و په روشى و حه ز و خوليا و تامه زرقيبيه بخ جوانی ثافره تدا له لاي هه كوه، ئه و توانو ئه زموون و زهوق و سه ليقه و جوانيناسيه هه يه تي، توانيویه تي جوانترین و کارگه ترين ده ق شيعري له چوارچيوه هونه ره هه ستگورکي بيسن و به رکه وتن بيشننده کاهه وه، به شيوه يه کي بيشننده هه ستي ده رخستي جوانيه شاراوه کان ئافره ت و شكاندن تينوویه تي خويه ره هه مباره يه وه، جه ليزاده له و شاعيرانه يه برواي به هه ستي به رکه وتن هه يه و تا ئه په پيش حه زى له هه ستي به رکه وتن و چيز له هه ستي به رکه وتن و هرده گرئ، زور زياتر له چيز وهرگرتنى رقه، ئه مهش زور به زدق و ته اووه تى له سياق هه ستگورکيدا له شيعره کانی شاعيره په نگي داوه ته وه، ودك له م کوپله شيعرانه خواروه دا خوي دهنونتى، که ده:

ئه مشه و ساردو

به ليفه شيعري يه گرم

ئه و ئهندامه ورديلانه دا ئه پوشم (جه ليزاده، ۲۰۷، ل. ۲۱۸)

شاعير له و کاهه وده خوي ناسيوه و هه ستي به جوانيه کانی ژيان کردووه، له پياني ثافره ت و بخ جوانی ثافره ت ژياوه، بويه ثافره ت و جوانی ثافره ت سه ره تا و ناوه ند و كۆتاي هه ممو شيعره کانی شاعيره داگير کردووه، له به رئه وده ده توانيين بلين شيعره کانی جه ليزاده به ئافره ت ده ستي په ده کات و به ئافره تيش كۆتاي يه ديت، ليرهدا ودك ده رده کاهه و ديت شاعير ده يه وه ساردو و توشه کاندا به شيعره گرمه کانی دا پوشيش و هيز و تيپ پيغمشي.

له لاي يه کي ديكه و شاعير له ديزه شيعري (به ليفه شيعري يه گرم) دا به هوي وشه کانی (شيعر و گرم) هوه، که ده که ونه به هه سته کانی (بیسن و

- عياضي، احمد، ٢٠١٣ ، القيم الجمالية في الشعر الجزائري المعاصر، رسالة دكتورا، قسم الاداب واللغة العربية، كلية الاداب واللغات، جامعة محمد خضر-بسكرة، الجزائر

- مصطفى، پهري طه ، ٢٠٠٩ ، جماليات اللون في شعر نازك الملائكة، رسالة الماجستير، جامعة صلاح الدين، كلية اللغات، قسم اللغة العربية.

- محاذين، عدنان محمد علي، ١٩٨٦ ، الصورة الشعرية عند السباب، رسالة ماجستر، قسم اللغة العربية، كلية الاداب، جامعة بغداد

- ياسين، روا محمود، ٢٠١٤ ، أثر ادراك الأوان ، رسالة الماجستير، جامعة دمشق، كلية التربية، قسم علم النفس

- الدوريات:

- حبلي، احمد طعمة، ٢٠٢٠ ، التجربة الجمالية، مجلة التراث العلمي العربي، العدد ٤٥، جامعة قطر

- عرفت پور، زینت، سليماني، امینه، ٢٠١٤ ، ضاھرة تراسل الحواس فیشعر ای القاسم الشایی و سهراب سهراپی: مجلہ اضاءات النقدية، سنۃ الرابعة.

- قاسی، لیلی، ممتحن، مهدی، ١٣٩٠ ، الجمال اللوني في الشعر العربي من خلال التنوع الدلالي، مجلة جامعة أزاد، تهران، سنۃ الثالثة، العدد ٩

- به زمانی فارسی:

- شفیعی کدکنی، محمد رضا، ١٣٥٨ ، صور خیال در شعر فارسی، اکاد. تهران.

- فارهمنانی جعفر شیخ نهمه‌دی ، سید نه‌سعده، ١٣٩٦ هـتاوی، بژوهشنامه ادبیات کردی، سال سوم ، شماره ٤، پاییز زمستان، ١٣٩٦

- کریچی، پرستو، ١٣٨٧ ، حواس پنچگانه و حسامیزی در شیعر، پژوهشی گوهرگویا، سال دوم ، شماره ٨

- دیده‌نی:

- جه‌لیزاده، دیده‌نی ، ٤_١ ، ٢٠٢١ ، کویه سه‌رجاوه به زمانی تینگلیزی:

- Marks, L.E., 1984. Synesthesia and the arts. Advances in Psychology, 19, pp.427-447

ملخص البحث:

هذا البحث الموسوم بـ (جمالية المرأة وحواس العلية في شعر قباد جليزاده) محاوله لقراءة فلسفة جمال المرأة في إطار تراسل الحواس العالية، في شعر جليزاده، ويركز على موضوع مهم ومؤثر جداً لمعرفة مفهوم وتعريف جمالية مرأة ومكانها تراسل الحواس. ويتم خلال هذه الدراسه عرض قيمة واهمية دور جمالية المرأة و تراسل الحواس في الاشعار الشاعر وغرض اختيار هذا الموضوع يرجع إلى الفراغ الموجود في هذه المجال، هذا من جانب، وكشف القدرات المخفية للنص، عند هذا الشاعر الكبير من جانب آخر. لنجاز هذا البحث اعتمدنا على المذاهب النقدية والوصفيه والتحليلية لغرض تجسيد الاهداف الأدبيه التي تكون اسباباً رئيسية لخدمه الموضوع والبحث متكون من قسمين ومقديمه. القسم الاول نظرى يتناول عن انعكاسات جمالية المرأة والحواس العالية في أشعار جليزاده . و في القسم الثاني عرضنا قيمة و تأثير تراسل الحواس (السمعى و الحواس اخرى) عند الشاعر ومستوى عميقها وتأثيرها في استاتيكية الشعرية وابداع

- جه‌لیزاده، قوباد، ٢٠٠٧ ، شهید به‌نهیا پیاسه‌دهکات، چ ٢، بلاوكراوهی ئاراس، هه‌ولیر
- جه‌لیزاده، قوباد، ٢٠١٢ ، باخچه‌کانی مهلهک تاویس، چ ١، ده‌گای چاپ و به خشی حه‌مدى، سليماني
- جه‌لیزاده، قوباد، ٢٠١٧ ، هایکۆکانی قوباد، چ ١، چاپخانه‌ی پیره‌میزد، سليماني
- جه‌لیزاده، قوباد، ٢٠١٨ ، کولانه شینه‌کانی مندالی، چ ١، چاپخانه‌ی پیره‌میزد، سليماني
- جه‌لیزاده، قوباد، ٢٠١٩ ، ڦنیک له جنسی باران ، چ ١، چاپخانه‌ی پیره‌میزد، سليماني
- جه‌لیزاده، قوباد، ٢٠٢٠ ، تېی موسیقای خه‌رهله، چ ١، چاپخانه‌ی بینایی، سليماني
- جه‌لیزاده، قوباد، ٢٠٢١ ، ئە خودایه‌ی دایکم خوشی ده‌ویست، چ ١، چاپخانه‌ی تاران
- موكريانی، كورديستان، ٢٠٢٠ ، وينه‌ی رهگه‌زى من له نېو ديوانى ڦنیک له جنسی بارانی قوبادي جه‌لیزاده، چ ١، خانه‌ی چوارچرا، سليماني
- معروف، كەمال مستەفا، ٢٠٠٣ ، وينه له شيعه‌کانی قوبادي جه‌لیزادهدا، گۇفارى زانکۆ سليماني، ٩، بهشى ٢
- حەمەصالح، مقداد، ٢٠١٣، ئىستاتيکا، چ ١، چاپخانه‌ی گەنج ، سليماني نامەنە کاديمى:
- مسەتفا، ناسۇ عومەر، ٢٠٠٣ ، به‌ها ئىستاتيکىيە‌کانى شىعىرى لاي پيره‌مېزد و شىخ نورى و گوران، نامەن ماستەر، زانکۆ سەلاحەدين، كۆلىزى په رووردە، بهشى كوردى، هه‌ولیر
- گۇفارى و رۇنىزامە :**
- فەتاح، رىزكار عومەر ، ٢٠١٩ ، هەستگۈركى لەشىعە‌کانى عەيدوللا پەشىودا، گۇفارى زانکۆ سەلاحەدين بۆزانستە مەرقۇۋەتىيە‌كان، بەرگى، ٢٣ ، ٢
- به زمانی عەزىزى:
- بن عربى خليفه، ٢٠١١ ، اشكالية الذوق الفنى عند محمود شاكر، ط ١، دار الزمان ، دمشق
- غزوان ، عناد، ١٩٩٤ ، مستقبل الشعر والقضايا النقدية، ط ١ ، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد
- مصلوح، سعد، ١٩٨٠ ، دراسة السمع والكلام ، ط ١، عالم الكتب، القاهرة هاشمي، علوى، ١٩٨٨ ، ايقاع اللون في القصيدة العربية الحديثة، دار الحرية للطباعة، بغداد
- الرسائل العلمية:**
- بنت عبد العزيز، رضبة، ٢٠٠٢، الاسس الجمالية في النقد الادبي عند الجاحظ، رسالة الماجستير، قسم الدراسات العليا، كلية اللغة العربية، جامعة ام القرى، السعودية
- زهر، فارس ، ٢٠٠٥ ، الصورة الفنية في شعر عثمان لوصيف، رسالة الماجستير، جامعة قسطنطينية، الجزائر
- عبداللة، ليلي عثمان، ٢٠٠١، شعر الطبيعة بين ابراهيم ناجي و گوران، رساله الماجستير، كلية اللغات، جامعة سليمانيه

الشاعر. وفي المهاية عرضنا نتائج البحث وقائمته المصادر وخلاصه البحث
باللغتين العربية والإنجليزية.
كلمات الرئيسية: جمالية المرأة، الحواس العليا، الجمال، الحداثة،
جليزاده

Abstract

This study is titled ‘Women aesthetic and higher senses in Qwbadi Jalizada’s poems’. It is a descriptive analytical, critical and normative study in the field of aesthetic which aims at demonstrating the levels and principles of women aesthetic on one hand, and illustrating the skillfulness and the proficiency of the poet in this respect on the other hand.

This study consists of two chapters. The first chapter focuses on the women aesthetic and the influence of higher senses. It consists of two sections: the first section is devoted to the definition and the concept of women aesthetic and the influence of emotion exchange, and the second one concentrates on the women aesthetic and higher senses in Jalizada’s poems. The second chapter is about the reflection of higher senses and its values and effects on the Jalizadah’s poems. It consists of two sections: the first section examines the senses exchange (vision and others) in Jalizada’s poems, and the second section discusses the status of senses exchange (auditory and the other senses) in his poems.

This study ends with the concluding points, list of used references, and the Arabic and English abstract.

Key words: Women aesthetic, higher senses, Beauty, Modernism, Jalizada